

De col·laboració

Moral i economia professional

III

AMBIENTS I ORIENTACIONS PROFESSIONALS

Quan el nou llicenciat surt de l'escola de Medicina, exceptuant casos comptats de predestinació escolar en els quals, al començar la carrera se han fixat tots els passos, desenrotllament i finalitat com en un programa de funció teatral, sol trobar-se indecís davant d'una filera de portalades accessibles a les seves activitats; unes tancades més o menys hermèticament i altres obertes de bat a bat.

Portes tancades són Medicina militar i naval, forense i de presons, professorat oficial, Medicina escolar, hospitalària i frenocomial. Portes obertes la clientela rural i urbana. Esperant que s'obrin les primeres hi veureu sempre una cua de pretendents mai justificada pels escassíssims aventatjes que darrera puguin trobar-hi. Es molt gran el desig d'entrar-hi i són varis els procediments d'entrada.

Hi ha qui d'una embranzida enfonsa la porta i es fica dins; hi ha qui atent i formalista, es prepara amb calma, sofreix un llarg interrogatori i li és amablement oferta l'entrada; qui ho obté a la primera intentona, qui ho prova moltes vegades sense obtenir-ho i fins hi ha qui relliscadís i disimuladament entra pel forat dels gats, per devall del llinard i pel forat del pany.

Els mitjans son infinits: concurs amanyat, oposició més o menys legal, empena protectora, l'hospedatge de l'interinitat que es converteix en definitiva, etc., etc.

Tots fugen de la lluita amb la lliure i ingrata clientela que és pel professional pràctic tan necessària a la seva vida científica com l'oxígen ho és pel pulmó i ansien confinar-se sota l'ambient pesat, viciat dels cossos escalafonats.

Afany de sedentarisme, esmortuiment de l'intel·ligència, abdicació de la personalitat que resta engolida per l'organisme o estament que tracta d'uniformar-lo amb una disciplina i un reglament; desapareixent com professional i cohibint-se amb un número i una etiqueta. Els temperaments quiets i sumisos, els automatitzables, els suprasensibles que qualche contacte real els adoloreix i els posa frisosos, solen trobar-se com el peix a l'acuàrium, classificats en un escalafó que els asseguri un

modest pervindre i una actualitat gris sense emocions.

Les collectivitats professionals que vegeten darrera d'una oposició o d'un concurs, resten un bon xic al marge de la professió.

Sempre trobarem caràcters inquietos que en un gest de bell renunciament, salten a la palestra desitjosos de esmerçar llurs energies conquerint clientela i ilorers acadèmics.

Cada ambient professional necessita el seu caràcter i cada caràcter una orientació especial.

Un caràcter ordenat, metòdic, sense grans fluctuacions emocionals, equilibrat psíquicament (sense excés ni defecte volitiu, ni hipertrofia imaginativa), sol fer un bon professional de la burocràcia. No li faran falta ni curiositat científica, ni imaginació creadora, que són quasi sempre incompatibles amb l'encarcament de l'esperit burocràtic. La puntualitat, la sumissió disciplinada, enquadren molt bé dins d'aquestes collectivitats. El científic afanyós d'investigar i observar, amic de jugar amb l'activitat creadora que dongui relleu a sa personalitat, troba estrets els horitzons que l'envolten, deserta de primer antuvi de la cua de pretendents i si la suggestió ha continuat fins a fer-lo ingressar, té de resignar-se a les mediocritats justes, mesurades, del limitat ambient de la collectivitat, si un gest de rebeldia no el reintegra a la societat professional, lliure dels compromisos i del motlle que l'atormentarà.

No obstant, alguns han aconseguit simultanejar l'inquietud de la lluita amb la calmosa vida de l'empleat, fruïnt les dolçors d'una activitat rítmica, repartida periòdicament entre la placidesa burocràtica i el treball de una clientela o d'un laboratori.

Centrifugats de la Facultat o d'un partit forà els professionals joves han d'orientar-se, i ho fan, seguint les pròpies inspiracions dictades per l'ambició o per la vocació que pretenen descobrir dins de si mateixos.

Què farà el nou i flamant llicenciat? Estudiarà les assignatures del Doctorat; les aprovarà fent la brometa de ritual i farà la tesi poques vegades. Quasi sempre es quedarà amb el ferm propòsit